

معنی جو باشد نیو ساق بکراول رسین پنقطه بالف کشیده و بوار زده معنی پایند و پیروالست و در عربی بقاء بالغه خواهد شد
 نیو ساق باسین پنقطه بروزن ریل بوم شر و هر مر لبیار باشد بر چیزی خود دن نیو شک بکراول و ضم ثانی و سکون ثالث
 دشیں فرشت امر لشیدن باشد معنی کوش کن و لشند و شنونده را پندر کوئند که ماعل شنیدن است نیو شان بکراول شن
 بالف کشیده معنی شنوا باشد که شنوند است و فهم کشیده و باد کردن را پندر کوئند نیو شک بروزد بلطف زند و بازند
 معنی آموزه را باد کرد باشد که از آموختن و باد کردن است و در فارسی معنی کوش کند و لشند نیو شک بکراول بروزن فروزه
 کوش کشیده و شنوند را کوئند نیو شک بکراول و فتح شنین نقطه وار کوش فراشتن باشد بحدیث و آن کمی را کوئند که چون در خص
 باضم آمنه حرف نشاند اینجهه شنیدن کوش خود را داراز کند با از پیش و پیش و رازی پرده و امثال آن کوش اند از دن تاسخ ایشان
 را بشنود و بجای که بناید گفت بکوئند و این معنی را عربی استراق سیم خوانند نیو شیدن بکراول بروزن نکوئند معنی
 شنیدن و کوش کردن باشد و معنی میعنی و طلبیدن و نفعم و بخس نمودن مم آمد است نیو نگذ بکراول بروزن بپوند معنی
 نیو کردن که نوعی از حمل است که مزاد استند باشد و بیری حب المحل خوانند بکرمه و سکون حای پنقطه نیو که باشان
 بجهول بروزن سوه معنی نالد و انفان و خوش دکره و نومه باشد نیو که چهینه معنی جم فارسی بروزن میوه شبینه معنی خلخ
 باشد دان حالی است مرقس انسان را که با اختبار خود مرکاه خواهد داشت و باز مرقت که خواهد بین پویند

**لُكْنَاءِ مُشْتَهِيٍّ لِّكْنَاءِ بِرْهَا قَاطِعَ فَكَمَا فَوْتَهُ مُسْتَهِيٍّ نِزِيجَةً مُحْقِنَّهُ وَسِيَّهُ لِغَتِ كَنَايَةٍ
 لِكْنَاءِ بِدِيشَتْ لِكْنَاءِ بِرْهَا قَاطِعَ حَرْزَهُ وَحَرْزَهُ الْمَجْنَى بِنْوَهُ بِيَارَهُ بِرْهَا بِيَضَلَّهُ سِرَّ وَكَنَايَةٍ
 بِيَارَهُ قَلَّهُ حَرْزَهُ وَلَأَلْفَ مُشْتَهِيٍّ لِّكْنَاءِ هَفَنَاءِ وَلِشِشَ لِغَتِ رَكَنَايَةٍ وَلَعَ بِعَزِيزَهُ اسْتَهِيَّهُ مُهْمَاسَهُ
 بِعَزِيزَهُ اسْتَهِيَّهُ بِعَزِيزَهُ بازِمَهُ مُهْمَاسَهُ بازِنَکَهُ کوئند وَانکُوفَهُ بِعَنِ بازِنَکَهُ رِوَاکَهُ کَامِ بِجَایِ باَ
 کَهَنَهُ مُهْمَاسَهُ جَنَانَکَهُ کوئند وَانْمِکَهُ بِعَنِ باَتِمِکَهُ وَنَعْنَفَهُ وَایِمَهُ مُهْمَاسَهُ وَانَّکَهُ دَنَهُ زَهَانَهُ شَدَّهُ
 مُهْمَاسَهُ باَنَنَکَهُ دَنَکَهُ
 جَنَانَکَهُ کوئند در راه اکن بِعَنِ در را بکن او بعَنِ رجَسَتْ مُهْمَاسَهُ مُهْمَاسَهُ مُهْمَاسَهُ مُهْمَاسَهُ مُهْمَاسَهُ مُهْمَاسَهُ
 آمَدَهُ اسْتَهِيَّهُ تَزَدِيلَهُ باَشَدَهُ وَلَأَبَرَوْنَهُ باَتِقَتْ نَهْمَهُ رَاكَهُ وَلَرَجَهُ بِعَنِ باَیِّهِ بَعْدَ بِرْزَهُ وَارْکَهُ دِنَهُ بَعْدَ
 تَانَ باَشَدِ بِجَهَهَهُ لَواشِ مُهْمَاسَهُ وَلَتَّهُ باَولَهُ شَانَ کَشِيدَهُ وَبِغَوَافَهُ زَدَهُ بِعَنِ حَرْفَهُ وَسَخَنَ باَشَدِ بِعَنِ پُوسْتِنَهُ مُهْمَاسَهُ وَلَتَّهُ
 بِعَنِ فَوَّاقَهُ بِرْزَهُ مَادَهُ بِعَنِ دَورَهُ باَشَدِ جَنَانَکَهُ کوئند پَایِ وَاتِهَهَا وَبِعَنِ پَارَادِرَتْ کَلَّهُ اسْتَهِيَّهُ وَلَنَکَهُ باَنَایِ فَرَشَتْ بِرْزَهُ
 دَادَکَهُ بِعَنِ سَخَنَهُ وَشَاعَرَهُ وَقَصَدَهُ خَوانَ باَشَدِ وَپُوسْتِنَهُ دَورَهُ ایزَکَهُ کوئند وَنَامَ دَوَدَ خَاتَمَهُ مُهْمَاسَهُ وَلَجَجَهُ بِرْزَهُ عَاجَ امِرَکَهُ
 باَشَدِ بِعَنِ بَکُوئِی وَعَرْبِی قَلَّهُ بِکَوَیِدَهُ وَلَجَاتَهُ بِرْزَهُ وَمَعَنِ باَزاَرَهُ اسْتَهِيَّهُ کَعَانَ سَوقَ مِیکَوَیِدَهُ وَلَجَدَهُ بِرْزَهُ مَاجَدَهُ
 بِلَهُ امَلَهُ لِبَلَابَ رَاكَهُ دَکَهُ عَشَقَهُ وَعَشَقَهُ بِجَیَانَ باَشَدِ وَعَرْبِی پَایِلَهُ وَبَاقِهُ رَاكَهُ وَلَحَیَّهُ بِجَهَهَهُ مَارِسَهُ بِعَنِ
 هَشِیدَنَهُ بِعَنِ چَینَ از دَنَهُ دَوَرَهُ کَهُ دَوَرَهُ وَلَهَجَتْنَهُ لِبَاطَهُ رَجَعَ شَطَرَهُ بِعَنِ هَمَنَتَهُ مِیدَنَهُ مَرَغَهُ وَلَدَسَهُ بِجَهَیدَنَهُ چَیَزَهُ اوَلَخَ
 باَعَنِ لَقَطَهُ دَارَهُ بِرَهُنَهُ کَاخَهُ بِعَنِ بَعَنِ اسْتَهِيَّهُ کَانَ باَشَدِ وَکَلهُ الْبَهَتَ کَهُ چَونَ از دَنَهُ دَشَنَهُ چَیَزَهُ خَوبَهُ
 رَاهَوَشَ آبَدَهُ بِالْذَّهُ بِعَنِ از چَیَزَهُ بِرَزَانَ رَاهَنَدَهُ در محل اسْتَهِيَّهُ طَبَقَهُ بَعْنَهُنَهُنَهُ تَکَارَکَهُ دَکَهُ دَکَهُ دَکَهُ رَاهَنَهُ**

و درست هم ب Fletcher آمده است و ل خیلَدَن امامی نقطعه و اربیوزن نادیدن معنی از هم جدا کردن و مدادانه نهودن بوده باشد
و ل ختیله اخای خندبروزن نار به پشم و پنجه علاجی کرده را کوپند و معنی از هم جدا کرده هم میست و ل تی بیوزن و معنی باشد
که بعیری پریج کوپند جمهور فارسی با دروازه هم بدل میباشد و معنی پر هم آمده است که دینهای متفاصله باشد و ل تی مرثک
باناک بالف کشیده و قطع رای پنقطه و سکون نون و کاف ناریع نزیخ را کوپند را کن میوه ایست معروف که پوست آن از مرتبه
سانند و ل تی بروزن ساده معنی اصل و بنامه همچیز باشد و غریب شدن نهودنستان را پنچ کوپند و ل تی یا بت بکثیله
بروزن فاریاب معنی املک کشیده و ناچیز شده باشد و ل تی مان بروزن و معنی پاریانت که راز یانه اشده چه در فارسی با دروازه هم
بدل میباشد و ل تی میکن راری مقدس را کوپند و ان بیابان و حضر ایشت که در اینجا نهای مق جانوسته بوسی ملهمه هم پنبد
و ل تی پنج بروزن و معنی پاریج است و آن آستینی باشد که از پارچه سبید و آپ و غیره نلی آجده کشیده کشیده و شاخران و پیاده رو
ساتند ساق چاثور بر پایی کشیده و چفت
انکورازان روید و جانیک انکورازان آوریند و معنی خی اکنند اند که انکور دران بینند و چهنه سر کشیدن و ل تی عرقش نام و ای
معنی بیابان است در راه مکد و ل تی سکون رای فرشت بعو شبد و مانند و تغیر باشد و صاحب و خداوند درسم و عادت را پنچ
کشید اند و معنی بازم میست که کرت و مرتبه باشد چنانکه کوپند بکوار و دووار معنی پکرنیه و در مرتبه و معنی لسیار و مکور هم میست
چنانکه کوپند وار ما اکنند ایم معنی باره ادار لسیار و مکور کشیده ایم و بارش و خزر اپنگ کوپند همچو خواری کشید و شتر واری جو و معنی
مقدار هم آمده است همچو پیچه ایم وار دلیت کلاه وار معنی بقدر بکدامه دلیت کلاه و معنی لباق هم کشید اند همچو شامه اوار و کوشوار پنچ
لایق هادشاه و لایق کوش و معنی هصر و محبت هم ب Fletcher آمده است و در تکی معنی میست که تقیض پیش است دامیر قن هم میست
بروی پریش ل قصی کای باز سلیمان است و ل مرخیل بفتح ثالث و سکون خای نقطه دار و وال پنقطه مردم کامل و تپل
را کوپند و ل مریکن بفتح رال ایجاد بروزن خارکن چوییست که در سر آن باریک و پنچان کنده میباشد و خبر نان رایلان شل
سانند و عریان ٹوپنگ آنایی مثلثه و نون بروزن هم پنداشکوپند و ل پریج بکسر ثالث بروزن فارغ معنی پرع است و آن بند
باشد که در پیش آب از چوب و کل بندند و ل چم را پنچ کوپند را کن چیزی باشد که طلاق نقو و امثال آزاندان پیوند کشیده و پنچ
ثالث و فتح ثالث هم آمده است و چوب بندی و چفت انکور را پنچ کشید اند و ل مرکن بفتح ثالث بروزن فارن آریج را کوپند کردند
کام ساعد و باز راست و بعیری پرفق خواسته و بکسر ثالث هم باهن معنی است و بفتح ثالث خفف وارون است که باز کونه با
و بعیری عکس کوپند و ل مریج بروزن و معنی آریج است که بند کامه باساعد و باز و باشد و عریان پرفق کوپند و ل مریون بروزن
نارون معرفت که باز کونه و بر کشته باشد و عریان عکس و تلب خواسته و معنی بد محبت و بد اختر و شخص و ناسیار اند هم کشیده و ل هفت
بغن نون و رآخر معنی بر کشته و باز کونه و معمکون و مغلوب باشد و بد محبت و شوم و نامبارک را پنچ کوپند و ل مرک
معنی دار است که شب و مانند درسم و عادت و گشت و نوبت و مرتبه و لسیار و مقدار و مدانند و صاحب باشد و معنی فعل
و موسم نیز آمده است و ل مر تی بروزن کاری معنی همچو باشد چنانکه کوپند کل واری معنی همچو کل و بیانات و آنی معنی
همچو نبات لیکن ببدن زکب کشته نباشد و کامی را پنچ هم سیکوپند بروزن پاریه و همین معنی دارد و ل تی سکون
زای فارسی معنی باع است و آن زدی باشد که پاشاه زبردست از پاشاه زبردست میکشد و ل شیخ بفتح زای فارسی
رسکون غنی نقطعه دار ایچه از دریفت خرمایزند و بغم اول پندرست سفت و باهن معنی بازای مونه هم کشیده اند را فهمیدان شل

انکو را بینند و بین معنی ازای فرشت م آمده است و لشکر گفت بازی فارسی بروزن و معنی باز کون است که برکشند و لشکر
 دشوم و نامباران باشد و لشکر گفت بروزن و معنی باز کون است که برکشند و معکوس و مقلوب و نامباران باشد و لشکر
 بازی موز و غونه بروزن مار پیچ ریتمار اکوپند که درایام جشن و عبدها از جانی آویزند و بران نشسته در موآ آسید و هر یک
 ول شرق گفت بازی فارسی بروزن و معنی وارون است که برکشند و عکس و قلب باشد و لشکر گفت بازی فارسی مخفف
 واژکون است که بعینی برکشند و معکوس و مقلوب و نامباران باشد و لشکر گفت زانی فارسی بلطف زند و پازند بجهوی گله
 پاشد که لفظ است و آن از در حرف باز یاد مرک میشود و لشکر گفت بازی فارسی ویایی علی بروزن آنی ابعض خاصان ر
 بروزگان و غواصکان باشد و لشکر گفت بروزن داس خوش کندم را کوپند و لشکر گفت عقله عقله میخویم مکر من پنهان
 کایه از آتاب عالت ایشان باشند و لشکر گفت با اول و شبن نقطه دار بالف کشیده و هم متوجه بعنی رویاک و سعیه باشد که زنا
 بر سر اندلند و لشکر گفت بکون شبن نقطه دار بروزن کار کرده بعنی چیز و چالب دسان خند و پداخند باشد و
 ول شنیک بکرسن شبن نقطه دار و سکون نون و کاف فارسی چولیک زن را کوپند که پاسبار و هنر پاسبان بوده باشد
 ول شکر بروزن و معنی باشد است و آن پرده باشد مانند باز لبکن از باز کوچلن زاست و لفت بروزن قاف طبله ا
 کوپند و بعری عدل لب خوانند و معنی خوانند هم آمده است و لق بروزن طاق در حق است که صباح همار شام هنرا
 کند و بعضاً بیش و چنگلی را کفشد اند که آن درخت در انجامها باشد و کوپند نموده بار آن درخت بصورت آدمی و جهوانی
 دیگر باشد و سخن کند و کوپند در آنجا کوھی ایست معدن طلا و نقره و بوزنی کان در آنجا بیار است و آزاران و از طاق
 هم میکوپند و نام پرده هم هست و وزن و غول را بزرگ شد اند و بعضی کوپند صدای وزن است و لک بکون کاف پرده ا
 بکوپنک و اکثر در کارهای آب نشینند و مغرب آن واقع است و لک بروزن و معنی بال است که نوعی از ماهی بندل خلوش طار
 باشد و نام رو دخانه هم هست که آن ماهی در آن رو دخانه میباشد و لک بروزن و معنی بال است که قد و قات و بلند
 و مقدرت و مرتبه و رفت باشد و نوعی از بافت ابریشم هم هست که پشت زنان پوشند و لک بیکون دال بروزن آیاد
 بعینی سقف و پوشش خانه باشد و کالبد طاق و کنید را بزرگ شد و عمارت کلین و عمارت رنگین تقاضه کرد و رامه میکوپند و
 دیواری را کفشد اند که از خشت نجند و سنت سازند و بعضی دیگر مرتبه و چیزه دیوار کلین را کوپند که بالای هم کذارند
 و کلی را بزرگ شد اند که در عمارت کردن بکار برد و بعضی پی و بینی دیوار هم بظر آمده است و لک گفت کاف فارسی
 و سکون رای فرشت بنا و عمارت کشته را کوپند و بعضی دیوار ساز رهایی که را کفشد اند و آن شخصی باشد که دیوار کلی را چنین چنین
 بر بالای هم کذار داد و از بعری ده اما سخنها تبدیل بر رای بینه شده ده آماده شد بالف کشیده و صاد بینه شده و لک بروزن نالان
 بازیان را کوپند که را زبان باشد و لک بیکن بروزن کاشانه بش و علامت را کوپند و لغونه باهن نقطه دار بروزن را کوپند
 سرخی و غازه زنان را کوپند و بعضی سرخی و سفیداب را کفشد اند و لک چایندگ با چشم فارسی بروزن را سوزانند بعضی
 تقلید کردن باشد بعضی کفشه کو و عزیز زدن شخصی ای طبق آن شخص و اکفت و لک بعین ثالث و خفای ما بروزن لا البعنی
 ده هم والا است که نوعی از بافت ابریشم باشد و خشته سفید را بزرگ شد و آن پارچه ایست سفید و غودرنک که آنرا سفید
 نکرده باشند و همچنان سفید بامشته باشد و بعضی سراب هم هست و آن چیزی باشد که در صحر اما از ده آب مهماند
 و بعضی زاری کدن و سباله نمودن در کارهای بزرگ آمده است و بکر لام و ظهور ده امداد عربی هیوان و چخود و سرکشند از افراد اماعن

و محبت را توبید و لیس بانال بختان کشیده ولبین پنقطه زده نام مکبو است که اینها و جلیس اسکن دارد و
 و لَئِيْ پَهْرِخَمْ کنایه از کوک برخ است را و داشتما پنجم بیاشد و لَمْ بروز نلام بعی فرض و دهن است و زنک
 و لون و شب و مانند را بیز کوبید و معن دوهم را کردنک و لون و شب و مانند باشد بدان و که باسته ای که در آن
 بکسر ثالث بروز حاضران کیا است که از ملت چین آورند و مامیران هم کوبنده رفته و ناخن و سفیدی چشم را زاپل کند
 و لَمْ مُرْتَنْ کنایه از ذره خاکی است که در وجود آدمی مرک است چهارم بمنزله قرص است آدمی را از زمین و لَمْ مُرْقَمْ بروز
 عاشق نام عاشق عذر است و فرسد و امز و خذرا مشهور است و بکی از استلال احات بازی نزد هم مث و آن داوی باشد که بر
 بازده کشند و لَمْ مُتْیْ بروز نام جامی قرض دارد و درمانده رما جز را کوبید و لَمْ بروز نام شهریست از ولاپ شریان
 و شب و مانند و تغیر را بیز مکوبید و معن نکه باونکه دارند و حارس و محافظت کنده هم مکت همچو کلدان و دشت وان و نبل
 وان و امثال آن لیکن بدون ترکب کفته نباشد و لَمْ پنجه بکون نون بعی غلاد است که آن ابری عدس مکوبید و لَمْ نکو نیک
 باکاف و نون و پکرب و زن آزو شکن بلطف زند و پازند بعی کردن باشد و لَمْ بروز نام لای چاهی را کشند که زنده پاها بران
 ساخته باشد تا آسان بترشد آب بردارند و معن کراه بترآمد است و لفظی باشد که در محل آزاری و دردی و المی بر زبان آبد
 و بعی اول والی بر زدن نالی هم دیگر شده است و لَمْ لای باختان بالف کشیده شده بعی مراد و مقصد و حاجت و ضروری
 باشد و معن کشاده هم آمد است و لَمْ لای لای باوار بالف کشیده و بختان زده شور و غوغای واقعه زده کان را مکوبید
 و لَمْ پنجه بروز خارج چوب بندی و چفنه را کوبید که بجهة نال آنکه سازند و لَمْ لایست بکسر ثالث و سکون سین پنقطه د
 نومانی بعی دایا باشد که حاجت و مراد و مقصد و ضروری است و لَمْ عیک بر زدن سایه بعی و لایست باشد که ضروری و حاجت
 در مراد و مطلوب است و لَمْ پنجه بروز باریج بعی و ایج است که چفت و چوب بندی نال آنکه باشد بیا ازک و تپی
 کر و لَمْ لای لای بیکد مثمل بر سر لکت و بِاسْكَ باسین پنقطه بروز ناتاب بخیانه و دهادره را
 کوبید و بعری پتو باه مواند و لَمْ پنجه اول و ثان و سکون رای فرشت جانوری است شیوه بکریز کبود لیکن دم ندارد و از
 پوستین سازند و در عربی بعی لیم باشد مطلع با اعم از لیم کوستند و شتر و غز و نام رسنی هم مث و لَمْ کرکت
 با اراده ایل پنقطه و کاف بعی چیستان است که بعری لقر کوبید و حرکت این لکت معلوم نبود بیا ازک همچو کر و لَمْ
 بانای فرشت مثمل بر جهار لعنت و لکت پنجه اول و سکون ثانی بعی پوستین باشد و لَمْ تک بعی اول و
 ثان و سکون کاف نام مرغیست از نیمه و کوچک زدن غوش خط رخال بیا شد و بعری سلوی و بترک بلدر چیز کوبید و لَمْ نک
 پنجه اول و سکون ثانی و کاف فارسی متوجه رای پنقطه زده پوستین دوز را کوبید جد و بعی پوستین باشد و لَمْ نک پنجه
 اول و ثالث و سکون ثانی بنازی فارسی داشته و نیم آنکه را مکوبید بیا ازک همچو لای بیکد مثمل پنجه
 لعنت و کتابت و لَمْ جامشیت بکراول بروز سفارش بلطف زند و پازند بعی که از شرکه ایل پنجه
 شدن باشد و لَمْ جمک پنجه اول و ثان و سکون رای فرشت بعی متوجه باشد و معن آزاده کترال لقند سور حاکم شیخ در مسئلہ
 شرعی نوشته بودند و یا بن معن با جیم فارسی هم آمد است و لَمْ جمک کن پنجه کاف فارسی و سکون رای فرشت متفق و متفوی
 و منده را کوبید چه و جرم بعی قوی آمد است و لَمْ جمک کن تقریباً متفاوتان را کوبید و لَمْ جمک سایر علایت
 کتاب باز آنکه عالی است بیا از پنجه کن مرک و لَمْ جمک فارسی مثمل بر کر و لعنت و لَمْ جمک پنجه اول و ثانی
 و سکون

رسکون رای فرشت بمعنی قتوی باشد و آن دستور حاکم شیع است در مسائل شرع و چهارگان بفتح اول و ثان و کاف فارسی
بروین تلند در بعض مفخر و قتوی دسته باشد چهار بمعنی قتوی آنها است و پیغمبر رسول را نیز کویند پیامبر مشرک و لغت
با خای نقطه‌گذاری شتمل برگزیده لغت و خص بفتح اول و ثان و سکون رای فرشت بمعنی جای مقام و مکان باشد
و خش بفتح اول و ثان و سکون شین فرشت مرغخ و علی است که بردست دهای اسب و خر هم میرسد و بدان سبب لذت
پیشوند و آنرا اوفدم می‌کویند و بفتح اول و ثان نام شهریست از ولاست بدخستان و متلان و میتو آغاز و ابتدا هم بظر آمد
و خش است بفتح اول و ثالث و سکون ثان و فویان نام روزه‌چهارم است از خسنه مترقبه‌های خش و خشود بفتح اول بنت و سود
پیغمبر رسول را کویند و بضم اول هم آمد است و خشود رپنده بفتح اول و بای فارسی بروین رنجور می‌نمایند بمعنی شریعت باشد
معنی شرعی که پیغمبران فراده‌مند دیابای ایجاد هم درست و خشود نهادی بکسر نون و ماي بالف کشیده و بدال زده
معنی دفعه‌پنداشت که شریعت پیغمبران باشد و خشته بروین رعشی نام جامد است خوش قاش و لطف و خشیک
فتح اول و سکون ثانی و ثالث بختان کشیده و رای پنقطه مفتوح بکاف زده در منه خراسان باشد مشهور بدرسته نزکی و میز
آن و خشیر است و خشیمه که بروین پیشنهاد نام مرغیست سفید که در هارپیدا می‌شود و در باعها می‌باشد و می‌شوند
را نیز کویند و سفیده صبح راهم کشاند و بمعنی اول بجای نون شین نقطه دار هم بظر آمد است و خ و خ بفتح مرد و وار و سکون
مرد و خاکله است از توابع و آزاد محل انشاش طبیعت در روزت دیدن و شنیدن چیزی که لطیع را می‌شوند آیدیکویند بیان
هفت ترکیه و ل و لای ال آمجد شتمل بر جهار لغت و ل بفتح اول و سکون ثانی بمعنی رواست که حکیم عاقل
و دانشند باشد و بمعنی کرم هم بظر آمد است که در مقابل سرد است و لای لای بفتح اول و ثان بالف کشیده و بفتح نقطه
دار زده آتش را کویند که بعریق نارخوانند و لای خین با خای نقطه دار بروین پرون جانور است آپی و دندان دار و کرده
دارد باریک و دراز و پیوسته در آهای شور و ناصاف و پرده می‌باشد کویند نایدنا است و چشم ندارد و بهندی بیوی می
کویند ش و لای کع بفتح اول و ثان و سکون عین پنقطه سفید هم و را کویند ران نوعی از صدف است که عوام کوش ماي
می‌کویند و بعضی کویند که هر را است سفید دارد باری آبد و آنرا کجل می‌خواست و متیای اکبر همانست آنرا بوزند و
دارد هما چشم بکار گردند کویند عربیست بیان از هشتگری در ل و لای پنقطه شتمل بر هشتاد و شتر لغت
و لکنای است و ل بفتح اول و سکون ثانی سیور نخنیه اطفال را کویند که معلمان بدان نعلم دمند چنانکه کویند نلا
نلا نچیز و دیده هد بمعنی تعلیم مبدع و درس می‌کویند و بمعنی کرمی و حرارت هم آمد است و بخف و اکرم می‌ست چنانکه
در تو باشی هر آن باشد غم و بمعنی را کرتو باشی و با جمیع معانی متراست با برجه در فارسی با دروار هم بندیل می‌یابد و افاده هست
صاحب و خدارند در آنده هم سپکند و قفر که با کلمه تکب شود مجهود انشود را تاجور و بارور و امثال آن و بلطف زند و پارند
سپند را کویند که عریان صدرخوانند و لای لای بردن سر اخفف او را باشد چنانکه کویند درابین که باما چهار می‌کند بعنی
او را بین و درابده بمعنی اول ایده و لای لای را که شود مجهود انشود را تاجور و بارور و امثال آن و بلطف زند و پارند
ملکی است شهد و لای لای بفتح اول بروین و معنی کراز است که خون را زباشد و بفتح اول و شنیدن ثانی هم باهن می‌کند
و لای لای را که بفتح اول و هنوز بروین نک سود بمعنی در این داد است که ما در این نهر باشد و لای لای بفتح اول و ثانی بالف
کشیده و بین نقطه دار زده بمعنی شعله آتش در وشنی و فروع و تابش آن باشد و لای لای هم بروین سلام می‌زیگا سهل و سبک

و کم و زن را کوپند نام شمرے باشد از ملت ری که بورا مین اشتمار عاد و قرآن بگئی بفتح اول زمزه و بای ایجید سند بعض
 آن غرف و آن جانب و آن سو باشد و راهی کیست و بلند بعن بر و بالازان زمین و پر و زمین و آشمار اینز کوپند ک
 عالم لا موت و عدم باشد و راه پوششک بفتح اول و سکون ثانی و بای فارسی بوا و کشیده و لثین نقطه دار نه و نون فتح
 چادر و ده بال و معنیه زنان باشد و راه پوششک باشند نقطه دار بوزن پس کوچد بمعن و پوشش است که رو بال و معن
 بجاده زنان باشد و راه پوششک بفتح اول و سکون ثانی فنای قشت بعن بر هن و عربان باشد و بعزم اول بقطرا مده است
 و راه تماهانی قشت بروزن فدا بفتح زند و بازند کل را کوپند و عربی و در خوانند و راه تاجع بوزن کجا و انج آتش پشت
 و آفتاب پست باشد و بمعن کوپند کلی است سرخ زنک چون آفتاب بیست الراس رسد بشکفت و آذاغه ای زنان
 کلاع خوانند و بمعن دیگر کوپند که ای است که پوست در آب پیا شد و به طرف که آفتاب کوده بر کهای آن هم سکردو و
 کل پللو زرا اینز کشند و کلی که آزا کل آفتاب پست میکوپند و راه تاجع بوزن ندر بیچ پنهان البت شبیه بنه و لبر که از
 پیغمو کوچک است و آزاب عربی سلوی و سهان و بفارسی کل و بزرگ بلدر چین کوپند و بمعن آستان در غاذ هم بغل
 آمد است و راه تاجع بفتح اول و سکون ثانی و چیم بمعن تدد و مرتبه و بند کی و شان و شوک باشد و بمعن کند و بکند
 و بمعن سخت هم صست که در برابر است اشد و بکسر اول هم آست و بکسر اول و فتح ثانی نام کی ای است که آزا اسکر که غواص
 و راه تاجع بفتح اول و ثانی و سکون خان نقطه دار و چیم زشت و زبون و پلید و کریم متظر را کوپند و با جیم فارسی هم آمد است
 و راه تاجع بوزن پلشی بمعن زشی و زبونی و پلیدی باشد و راه پس بکسر اول و سکون ثانی و دال ایجید بمعن شاکر و دل
 باشد و در عربی کار هر زندی و رایمی و لبوی آب زادن شتر را کوپند و راه رکت
 بکسر اول و بادال ایجید بوزن که مان را نهاد سخت را کوپند که از اعضا آدمی برمی آبد و عربی ثولول میکوپند و بمعن شاکر و دل
 و مریدان میست که جمع شاکر و مرید باشد جزو و بمعن شاکر و مرید است و راه رکت بفتح اول بوزن زند و جهاز
 عروس را کوپند بمعن اسپاپی که با اینجانت شوهر بند و راه رکت بفتح اول و ثالث و نون چوپی باشد مرید و سر بران و سهان
 کند که غیر زنان را بدان پیش سازند و چوبی را نز کوپند که چرخ بان کرد و عربی محور خوانند و راه رکت و کن بوزن مغلوب
 خانه را کوپند که اپوب رعلف پوشیده باشد و جهاز عروس را نز کشند لذ و راه رکت و کن بفتح اول و کاف آخر بمعن
 اول و دد و لذ است که خانه علف باشد و راه رکت بفتح اول و ثالث مطلق برج را کوپند عموماً برج بوزن داخص و سارع
 ایجید بوزن سر بیچ بمعن و دینیج است که پنجه کوچک تراز پنهان و باشد که عران سلوی و ترکان بلدر چین میکوپند
 و راه رکت بفتح اول و سکون ثانی و زای نقطه دار بمعن حاصل کدن باشد و کشت و زراعت را نز کوپند مرصن است و
 حرفت و کار باشد عموماً و صفت را کوپند خصوصاً و نام و دخانه ما و راه النهر هم میست و ما و راه النهر را
 پنجه کوپند و بمعن پیاپی کاری کردن هم آمد است و عربی ادمان خوانند و هر زر را نز کشند اند و لذ این زیف باشد که جهاد
 لذ را زای بند ساخته باشد و درینها آن چیزی بکار نموده باشد و بوزن دیدن باشد همچو آب در زد کشنا کشند است و امن زبان
 معن میست و راه رکت بوزن چرخ اداری را کوپند که زمین را بدان شبار کشند بعن کارند اعنت و راه رکت
 بارای قشت بوزن که مسود رو دخانه ما و راه النهر را کوپند رما و راه النهر را نز کشند اند که زکستان باشد و راه رکت
 بوزن لذش بعن ملک کردن و در زیدن باشد و راه رکت کامن بوزن شرسا بزد که مزاعمت کند را کوپند و راه رکت
 کامن

کاری را کویند که بدان زمین زراعت کرده را شبارکشند و هر زن کن با کاف فارسی بروزن کر کدن کوزه پر آب را کویند
 و هر کدام بفتح اول و ناین وسکون ثالث و هم معنی آتش باشد که بزبان عربی نار کویند و هر کدام بر قدر مرزه به معنی حاصل
 کردن و کشید و زراعت همودن و صنعت و حرف باشد و زراعت کشیده را بز کویند و هر کدام بر قدر دیدی مزارع
 و زراعت کشیده را کویند و هر کدام بفتح اول و ناین فهمیده کسی را کویند که مواطن و مارست بسیاری در کار داشته باشد
 و چنینی را بز کویند که بسیار بدبست کشیده باشدند مانند پوست و امثال آن و هر سکن بفتح اول و سکون ناین و سینه فقط
 معنی مهار باشد و آن دلیلها و مهیا است که برین شتر کشیده و بند دلیلها در شتر ریمان را بز کشیده اند و بفتح اول و ناینهم
 درست و در عربی کیا می باشدند نیز نیست و آن در ولایت مین پیشتر از جامای دیگر هم هرسد کویند چون هکال بکاره
 ده سال باقی ماند و بناه آن شبیه ببنای کجیده باشد و جامه که ازان رنگ کشیده پوشیده لش فوت بسیار دهد و آن اینه
 هض خواسته بضم خا و سکون صاد پنقطه در نیزه را بز کویند و بضم اول و سکون ناین هژره میوه را بسر و کوهی باشد و
 بعینی اهل خواتند و هر ساخته کن باخای نقطه دار بعدهن تراستندن معنی لشتن و لبیدن باشد معنی زبان جزوی
 مالیدن و هر ساخته بازای نقطه دار بعدهن شهناز نام جائی و مقامی و علاجی است و مردم طریق و مقطع و آراسته را
 نیز کویند و صاحب و خداوند ساز را می کویند چه در همین صاحب و خداوند هم آمد است و هر ساخته بفتح اول و ناین
 و سکون ناین و فومنی بالف کشیده و بدال زده اوقات که دری باشد که بجهة مردم نامه را طالب علم مفرسانه می خواهد
 و هر کدام بفتح اول و ناین و فومنی بر قدر نیکدان است پیغمبر را کویند مطلق از همین پیر که باشد و کوینه ناین
 بر قدر مکنان هم ممت و باین معنی باشین نقطه دار و بیون هم آمد است و هر سکن بفتح اول و ناین بعدهن خنون بند دلیلها
 در دلیلها و رسن را کویند و هر ساخته بفتح اول و ناین بر قدر خرچنگ بمعنی عجیب و سعیر و اعتبار باشد معنی از هم نوع چیزی
 در نظر خوش نماید و آن در آدمی از شنکی حوصله رنگ پشمی هم هرسد و پاسنگ ترازو را هم می کویند و هر کدام بفتح
 بعینی آنند و سقف خانه باشد و بعینی آستانه رزمهن خانه را بز کشیده اند و شوامدی که آرد ره اند بز دلایل باشند
 و هر شات بفتح اول و ناین دشمن نقطه دار بعدهن سلطان پرند ایش که ازان بغاری منع آلمی کویند و آن کبوتر صحرائی است
 و عربیت و هر شات باشین و تای قشت و وال بعدهن و معنی درسته است که وظیفه دروزه باشد و هر شات
 با تای قشت بر قدر ملزمن بعینی شتن و شست و شود ادن باشد و هر شات بر قدر چشمک پاچه و جامد و یکسوز را کویند که
 در ان دار و بندند و کشیده و هر شات باشون بر قدر چشمک پشمک پشمکی هم می کشید و هر شات بر قدر
 نسلیم بعینی قسم و پاره و جزء و باشد چنانکه کویند و دشیم اول بعینی قسم اول و جزء اول و هر طوری هم باطای جعلی بر قدر معوری
 کیا می است که در کوستاها و یکستاها و بد و جمیع مرنهای سوداوهی را نافع است و بعضی کویند نوعی از کندنای کوئی است
 و هر چیز بفتح اول و سکون ناین و غیرن نقطه دار بندی را کویند که از چوب و علف و مال و کل در پیش رو دخانه اند و نوع
 مدوشی را بز کشیده اند و بکسر ناین هم آمد است و بضم اول و ناین بعینی بزه کی و کد دست باشد و هر غشت باعین نقطه دار
 بروزه بدمت کامی باشد مانند اسنایح و آن پیشتر در کار مکاری آب روید و در آشها چورند و هر فان بفتح اول و
 ناین مسد و گاهی بالف کشیده و بیون نزه بعینی شفیع و شفاعت کشیده باشد و بعینی بخواست کشیده جرم و کاه و هر قابعه
 اول و قاف بر قدر برا کبوتر خاک دنک را کویند و کویند عربیت و هر قابعه افتات کتابه از همساره محبوب و مشهور باشد

بضم اول اول بزند و معنی ابب است که کچ و محرب باشد و بتک متقاض کوپد و بکراول مم کنند اند که بزند فیض
 باشد و هر چنین بکراول بزند سیز صحن درخت اب است و معنی کوپدا فایتا است و آن عصارة خاری باشد
 بیان نفع هم کرده و لفظ بازی مقطعی مثمل بر شمل لغت و هر گز بزند خزان معنی جهند باشد
 عموماً و موج مواد کوپد خصوصاً و هر گز هر گز بارای قریب بزند صفر اشکن بلطف زند و پازند معنی رنگ باشد
 که در مقابل آمدن است و هر گز است بضم اول و ثانی بزند و معنی بزرگست چه در کلام فارسی با ایجاد روان هم
 تبدیل میباشد و بعریق عظم کوپد و هر گز بفتح اول و ثانی و غیره مقطع دار نوعی از جلسا است که عقرب را نوی برده
 و کوشت وی زهر قائل است اکه در میباشد از اراب اند و بیر آن شراب هم زهر قائل است و هر گز بفتح اول و ثانی و سکون غاف
 معرفت و اراداعوله خواسته و بعریق ضفایع موانته و هر گز بفتح اول و ثانی و سکون کاف درخت پدر را کوپد و آن درخت
 که مرکز باشد مد و بعریق غرب خواسته کوپدا کشخی را لوبکلورند باشد آب برک آنا کشند بعلوار زند برد و هر گز مه
 بفتح اول و سکون ثانی آخر بفصل زستان را کوپد چه زند باده باشد که در آخر زستان زند و هر چنین با ایجاد مجموعه
 بزند زیر زرد چوبیده اکوپد و با ایجاد معرفت در عربی معنی دستور باشد و هر چنین بفتح ایزند ایزند باشد
 میوه ایست معرفت بیانی هم کرده و لفظ بازی فامستی مثمل بر هفت لغت و هر گز
 بفتح اول و ثانی بزند چن کاف و بخاست را کوپد و هر گز است بضم اول بزند لفظ توژی باشد بکری زن که باشند
 تبریعی جانی که پیکان را حکم میکنند و فراز بسیاف جامد زن بنت را را بش پوسنی که از پوست همود و غیر آن بزند
 دامن و کهیان و سرمه آشین کنند و پیوند و پیشه و وصله را نز کوپد که بجامد زند و آن ایزند رقصه خواسته و معنی
 دو هم بفتح اول هم آمد است و هر گز است بضم اول بزند اصول طم و مزه شور و شور با را کوپد و بحول راستخوان
 شتالنک رام کشند که عربان کعب موانته و معنی شور و غوغاء و تقاضا نام میست و هر گز که بضم اول بزند خروشند
 شور و غوغاء و تقاضا کشند و بر انکه زانسته بینک را کوپد و بتک شریش اشاره موانته و هر گز که بضم اول بزند خروشند
 معنی شور کوون باشد و معنی تقاضا نمودن و بر انکیز اپدن مردم را یعنی مم میست و هر گز بفتح اول و ثانی بواه
 بجهول کشند و بهار زده چکیدن باران باشد از سقف خانه و امثال آن و هر گز بفتح اول و ثانی و جب را کوپد و آنقدر
 باشد از دست مابین انکش بزرگ و انکش کوچک و بعریق شر خواسته بیانی هم کرده و لفظ ایش
 پل مقطعی مثمل بر بیانی هم لغت و هر گز بفتح اول بزند و معنی بیس باشد چه در کلام فارسی با ایجاد هم
 تبدیل میباشد و در عربی حسب کوپد و هر گز بافتح اول بزند و معنی است ایست که تفسیر زند باشد و آن که ایست تصنیف زند
 در احکام آتش پسته و معنی ستایش خالق و خلق مم میست و هر گز بزند معنی شرح و تجزیه باشد چنان که اکوپد و سوچ بزند همچو شیخ
 نجیبی و سوچ مصحف بعنی ترجمہ مصحف و هر گز بضم اول و فتح ثانی مشد و معنی ایست است که مر جا ماند و در کتب علمی چهاری نویسندگ
 آن از دیامانند درخت بیرون و آن بزخ است میباشد و بخار چنانکه مثل هر یا میباشد و حیوان و بوزنیه میان میواز و ایش
 و هر گز که بفتح اول و کاف بزند پروردگه شخصی را کوپد که کارهار از ود و جلد و چشت کند و بکراول مم باهن معنی هم خشنه
 جلد و چالن و نوان اوسا میتوت باشد و هر گز که بفتح اول و هم و سکون ثانی رستنی باشد که زمان آزاد آنکه جو شانند و آنزو را بد
 نک کند و معنی کشند اند بکراول است چه بعریق در ق النبل بکوپد و معنی دیگر کوپد خواسته ایزمانی سیاه میکوپد

و جمی کفته اند سنگی است که آزا با آب می سایپند برابر و می هالند سیاه می کند و بکراول در عربی معنی داغ و نشان بخ
کردن باشد و سکن بخخ اول و ثانی و سکون نون معنی آوده و آلاش و آودکی باشد و در عربی خواب سبل و مقدمه
خواب را کویند و معنی اول باشید نقطه دار هم آمده است چه در فارسی سین و شین هم تبدل می یابد و سکنی
آنون بالف کشیده بروز هفتاد هم معنی پیار و آب و فراوان بودن هر چیز باشد و باهن معنی باشید نقطه دار هم آمده
و سکنی بخخ اول و ثانی و سکون نون و کاف فارسی لمودار و باشد و آن کامی است که می که از درز هماستن روید
و کل آن بوی لہم می کند و معرب آن و سنج است و طبیعت آن کرم و خشک و سکنی بخخ اول و سکون ثانی و نوز تختان
کشیده بروز که کشوم را شنید و هر یک مرد یکی زاویه باشد و بضم اول هم آمده است و سکنی بخخ اول و ثانی
پوب و سئی را کویند و معنی قدیث و قوت هم آمده است بیانی و آن را همچو مرد ای باشید نقطه دار
مشتمل بر صی و همه لعنت و کنایت و کش بخخ اول و سکون ثانی معنی خوب و خوش باشد چنانکه کویند و ش
آمدی و معنی سره و اشتباب که می شده میث و شبید و مانند را پنگ کفته اند همچو شاه و ش و ماه و ش و مبعنی نش هم آمده است که مدل
ذلت و ستار و علاته متدبل و امثال آن باشد و نام شهر دیت از ترکستان که مردم اینجا بخوش صورت مشهور اند و جامد و بامه ایشی
هم میت ای و که آزا طلس و شی و دیباي و شی پیکویند و شایست بکراول بروز نثارن بلطف زند و پازند معنی کشاد را باشد
که در مقابل بین است و شاق بکراول بروز عراق غلام مقبول و پیر ساده باشد و خدمت کار فقره ای و در و لیشان را
نیز کویند و معنی کنیز که می بختر آمده است و شاقان چنگ کنایه از درختان کل و ها الان نونشانه باشد و شاقی بخخ
اول بروز روانی زرده هفت را کویند و آن نزدی بوده رایج که در مقدمه در مالک خراسان سکمیکده اند و کشت بخخ اول و سکون
ثانی و فرقان معنی خوب و خوش دنکو باشد و دفع و رفاصر را پنگ کویند و شتمونیک با هم بروز لبلبوشکن بلطف نزدی با
معنی خوردن و آشامیدن باشد و مشت بخخ اول بروز کشتن معنی تعمیدن و دغاصی کردن باشد و شخ بضم اول و سکون
ثانی و چشم معرب و شلت است که حمیم بیات بد ران باشد و بد ران کامی است مانند زب و شرکه بارای قرشت جامد و پارچه
و کیسه را کویند که در و در آن بندند و گشته و باهن معنی در شلت می بختر آمده است که حرف هم برویم مقدم باشد و شغلنکت
بخخ اول و فار بروز فرسنک رستق و گامی باشد که آزا خرق می کویند و عربی فرقه نامند و شو بخخ اول و ثانی و سکون قاف
جانور دیت در ترکستان شبیه جرباه پوست او را پوستین سازند کویند هر که پوستین و شو پوشید از هلت بواسیر این باشد
و شلت بضم اول بروز مشت صمع تباقی است مانند زب که آزا بشیر ازی بد ران کویند و معرب ایان اشیع است و بعده
اشق خوانند و مشکل آنکه بضم اول و سکون ثانی و دال ایمجد بالف کشیده و فتح نون و نون را کویند که چنلا مفوج باشد و آن را
عربی معنی الخضر اخوانند و شکرگزه بخخ اول و کاف بروز پرورد و شخصی را کویند که در کارها تخریب سبیار داشت باشد و بعد
از خانبت اند پیش روح هنگاری کند و معنی کویند که شخصی باشد که کارها را جلد و چیزی اکند و بضم اول و کسر کاف هم کفته اند و
بکراول نیز آمده است لیکن معنی شخصی ایمجد و جهد و صاحب قوت و قوی میکل و در عربی شکرگزه شیخان میکویند بروز زیجی
و شکرگزی تیلک با دال ایمجد بعد از شب ترییدن معنی کاری رایج است و چالب و جلد کردن و زدن و ساختن باشد و مشکل را کویند
بروز پروردیدن معنی و شکر دیدن باشد همی کارهای رایج است و جلد کردن و زدن و ساختن و شیکل بکراول بروز
پشكل موج را که کوستند ناست و مشکل را بخخ اول و کسر کاف بعد از مشهد داشته اند که در آنکه در آنکه را کویند که آزا خوش جلد داشته باشد

و بفتح کاف مارسی هم بتظر آمده است و شکل پیدا کن بفتح اول و ضم کاف مخفف و شکل بدین است که معنی جمله
و جمله دستی در کار ما کردند باشد و شکننگ بفتح اول و سکون ثانی و کاف مارسی و نون مرد و مفتوح آن تسلی
و شکل کوکن بکسر اول و سکون ثانی و کاف بواو کشیده و بلام زده مرد جلد و چابک و موشیار و قوی و خریر در کار ما
را کوپند و معنی جلدی و چابکی در کار های مبت و بفتح اول و ضم اول مماثل و شکل پیدا کن مصدر و شکل است بهجت
جلدی و چیزی و چابکی کردن در کارها و شکر بفتح اول و سکون ثانی معنی بخارها باشد هم و مهوم بخاری که ایک کرم و دلیک
طعام و چیزی هم که خیزد و نرم را کوپند خصوصاً آن بخاری باشد بخوبیه و ناریات و ملاصن زین و دینم اول پر نهاده باشد شبیه
بنیمه و لبکن از نهاده و کوچک نزاست و آن از عربان سهانی و سلوی و نرگان بلدریین کوپند و شکل است بفتح اول بر وزن چشمک
کمش و پا افزار چریین را کوپند و شکم موقعت است با دو سهم از پی هم و نون و تای قوش بر وزن لیلبوشکن بلطفت نزد و بازند
معنی شنیدن و کوش کردن باشد و شکن بفتح اول و نان و سکون نون معنی الوده و آلا بش و الود کی باشد و لبکوز ثانی
با اعتقاد بعضی از کفره نام پیغیریست و اتباع او هد صاحب ریاست می باشند و شناق بر وزن فرماده مر جیز بیار و ازو
انبوه را کوپند و شکل است بفتح اول و نان و بر وزن بلنت میل آمن باشد که بدان پنجه را از نهاده بر می آورند و توشه خریزه و
مند و آن و خیار و امثال آزانیز کوپند و شکنگ است بفتح اول و سکون ثانی رکاف مارسی بر وزن معنی که معنی و شکن است که
آن تسلی باشد و بفتح اول و نان بوزن النکدم آمده است و شکری بفتح اول و کسر نالت بر وزن نشی زن سرخ و کلکون
را کوپند و شکری بفتح اول و نان بختانی کشیده سهوب بوش را کوپند و آن شهریست از ترکستان و فناش الطبعی هم مبت
که در همان شهری باشد و بشدید نان مبتظر آمده است و شیشک بر وزن دسته نام سلاحی است که آن اجوشن میکوپند
بیان فیضی هر کسر ول و باغین نقطه کل منشیل بر کنیه لغت و عقد بفتح اول و سکون ثانی و دال
ایمید باد اینجا را کوپند و ازان فلیمه زند و در عربی معنی خدمت کردن باشد و عست بفتح اول و نان بر وزن الست معنی
نمایر و آشکارا باشد و عست است مصدود و عنت باشد معنی ظامر کردن و آشکارا نمودن و عقوب غم بفتح اول و داد و سکون
مرد و غین صدا و آواز و قعر را کوپند و علیش بفتح اول و نیچنان کشیده و بیش نقطه دارد و همین بمعنی بیار و اینو و فوار از باشد
و استعمال آزان بیزه بجایات و جاندار کشیدمال و عجز زیاغ و خانه و ملت و املاک و غیر اینها بیان چهارمی هر کسر ول
باقاف مشتمل بر متد لغث و کنایت و رفت مردم بکسر رای قشت که اینا زاده دقت کاردار و منکام منک و میله
باشد و قل بضم اول و سکون ثانی دلام بر وزن و سعو مقل است و آن دوانی باشد مشهور عقل از نزد بخود آن بواسیر را مانع
و قول ق با داد بر وزن چهار نام جزیره ایست از جزایر دریا و بعضی کوپند نام کوئی است و دران کوئیدن مکلاست و مودم آنجا
ظروف و اوانی و زنجیر و قلاوه سکان خود را از طلاق کنند و بوزن پنه و میمون در اینجا بیار است و آنها اثاثه چاروب کردن و همین از
جنکل آوردن و کارهای بکر تعلیم و مند و دران کوه درخواست که بار و میوه آن بیویت آری و همیان است و بخوبیه باشد و ازان
صورهای اندای عجیب و غریب بر می آید و سخن میکنند و جواب میدند و چون از درخت بیفتند با همیتند و بکرا آواز نهند
و سخن نکوپند و آن دیخت را نیز وقواف میکوپند و بعضی دیگر کنند اذن نام دهن است و در هند و سستان که مر سلاح و لست جریمه
بهار کنند و شام خزان کردند **بیان فیضی هر کسر ول و بیان کاف مشتمل بر مشتر لغث و لکت** بفتح اول و دل و کن
ثانی و نفع را میکوپند و عربی صندفع غواتند و معرب آن دف باشد و کنانا بر وزن نهان از اینها نوشنا کو و عنها دا کوپند

و کنکن سیم اول و بفتح نای فشت بروزن و معنی نقطه باشد و آن معروف است و کنکن بفتح اول و ثانی و دال ایمده بفتح
 زند و بازند معنی ماده باشد که در مقابل ناست و کوک بفتح مرد و دار و سکون مرد کاف آزاد و صد و غوفای سک را کو
 ق کنکل که و کل ده بار و نایب ساب را کوبید بیان از شائزی هم که مرد و با کلام مشتمل بر جهات ده لغت
 ر کتاب است و کل بفتح اول و سکون ثانی معنی شکوفه باشد عموماً شکوفه انکور را کوبید خصوصاً و بعری فتح الکرم خواست
 و لایه که بکراول بروزن خاده چرم یا چوب مدقعی را کوبید که در کلویی دوکن کشیده ایمدا که درست شود از دله بیرون نمود
 را ز ایمده بلکه خوانند و در عربی معنی زایدند باشد و کل بفتح اول بروزن زمانه معنی جراحت و دلیش باشد و بکراول بروزن
 مناسنم آمد است و لایه بروزن نلاخ شراب نوشیده را کوبید و لایه بروزن پلاو متفرق و از م پاشیده را میکوبید
 و لایه است سینا آن کتاب از اولیاه اسد است و لایه فاکلوبلی کتاب از ایمان است معنی ایمان کار و احتمام مونما با خذای شاه
 بشاق و مهد کردند و پیمان بستند و لایه بفتح اول و ثانی و سکون جم پرند ایست از تیهو کوچک تک عربی سلوی و بزرگ بلدهن
 خوانند و بسکون ثانیم دست است و بکراول بزکفته اند و بایهم فارسی م آمد است و لغونه ک بفتح اول و غبن نقطه دار بروزن
 و معنی کلکون است که غازه و سرخی زنان باشد و لایه با اد بروزن چنگالی بمعنی اصل سهر فند بعد که کوستند را کوبید ک
 با کوشت و مصالح رکده و پخته باشد و لایه بفتح اول ده اد بروزن مشتعل معنی آشوب و شود و غوفا باشد و در عربی وارلا
 کفت را کوبید و لایه بفتح اول و ثانی و خفای مانع مردمش و ناز را کوبید و باشند ده ثانی م این معنی آمد است و عاشق زارا
 بزکفته اند و بظهور ما در عربی پنودی و عیزان از عشق را کوبید و لایه که با لمهارها اول بروزن ملک زده هاشود و یوانه
 خشم دله و قهر کشیده را کوبید و با عنای ما شمکین و قهر آسود را و لایه بکراول بروزن نکن نام جوشی است که از ایمده
 نو را کوبید بیان هفده هم که مرد و لایه بایون مشتمل بر شائزه لغت و کن بفتح اول و سکون ثانی شبیه و
 ساتند را کوبید و معنی صفات دیپشن م آمد است و بیوه ایست مفراده که بزرگ چنلا فوج و عربی محبه الخضر را کوبیدش و بعنی بل
 و بلکم مس کلکه بزم ترق باشد و بمعنی خطای ده مزار سال راون میکوبید و بهندی بیشه و بمنکل بروخت را و با ثانی مشتمد
 بیان عربی ضیف و ناتوانی در امور باشد و سنجی که ایکشان نوازند و نام شهریست که میم و خی و می منوب بآن شهر است
 و ناتنه بروزن بهانه نان کرده را کوبید و لایه بفتح اول و ثانی و سکون جم ناموش و رشت و بیرم را کوبید و بسکون ثانی که شد
 را کریان عربی مصفور خوانند و لایه بفتح اول و ثانی رایج و سکون ثانی و جم و کاف خامس ریحان و شاه اسپریم را کوبید
 و عربی پنیران خوانند و لایه بروزن فند طرف و انا را کوبید مانند طبیعت کار و کوزه را مشال آن و بعنی صاحب و مالدار م است
 و قتیک ده از کله ده آردند مهود و لمبند که آزاد و لوت و ندم میکوبید و لایه بروزن عدای بمعنی خواهر و خواسته
 هاشد و لایه بروزن دندازون را کوبید که چنلا فوج باشد و عربی محبه الخضر را کوبید و لایه ساتم بروزن سنکسار بعنی
 مرکز باشد که ای نقطه و سطح حقیقی داره است و لایه بروزن بند و زه بیزک را کوبید و ایان سیزده را کشید که ایان عربی جهیز را کوبید
 و لایه بایلایه با امال در اخر بروزن نسلهات نام نشکی است از نکم که ایکاب نزد بیون قسمی است از اقسام آن کتاب و لایه ک
 بازای فارسی بروزن ایمده صحن درخت و ن باشد که مدحت چنلا فوج است چه زد بعنی صحن است بازای هوزم آمد است
 و لایه بفتح اول و ثانی بروزن نک جانوریست بی دم شبیه بکرید و بکودنک پیاشد و بیری و برسکوبید و بسکون ثانی و کاف
 نارسی بعنی بنت نک معنی نهی و خالی و کنایا ز نهی و سخی باشد و در و لیش و کدا و مفلس را پز کوبید و بعنی صدار آوازم آمد است
 و لایه

وذشت وکوبه را نیز کشند و بکسر اول هم درست و نکوت آن با چاف بر و ند مقبول در کادو ضروری و ما محتاج را کویند و نکت
 بر و ند و معنی بلکه است که کله رف باشد و بیری بلکه کویند و نکت بفتح اول و ثانی بر و ند بلند دیگران همان علنا پس ناکویند که مر
 س آنرا جد و دیوار یار و ستون بر بندند و خوشها ای انکو لزان بیان بزند و چوب خوش آنکو را نیز کشند اند که دانه اداران آرجنده باشد
 و نال آنکو را نیز کویند و سرماک بزیده را می کویند که از المزان آن شاخه ها مستباده و نیز کج با دال آیمده و آخربعد خیز
 بمعنی و نزد است که صحن در حشت و نزد باشد و باهن معنی پازای موزم آمده است بیان از همجد همچو رکو با هاشم
 بر هفت لغت و که بفتح اول و سکون ثانی کلمه ایست که در محل استعاشر طبیعت بطرق مسین کویند و همچو بر و ند شهر
 نام و لایخ است و همسر که بر و ند بهز بمعنی و همز نام و لایخ باشد غیر معلوم و هشت که بر و ند و حشت نام و زجه هام
 از خسنه مترقبه قدم و همل نیم اول و سکون ثانی و لام در حشت کاج را کویند که صنوبر باشد و بعنو کویند و مل و حشت سر و
 کوه است و آزاد بعیری عز و غر آزماب الععر را کویند و همیش بایم در سیم بر و ند سر زلش میشند و پانزده شخص را کویند که
 کرار و کثا رودل و زبان او با حق هم راست و درست باشد و هنلت بکراول بر و ند و دنک ملته بزوبی را کویند که مایند
 و شرطیکه بباشد و کامی بحیار کاب آمن او بزند بیان از حق ترقی همچو رکو و لعنه های جعلی مشتمل جرسی و رک و لغت
 و کتابک و کی بفتح اول و سکون ثانی بعنو او باشد چنانکه کویند برام بکویم بعنی او را میکویم و مخفف دای هم مت و آن
 لغتی است که در محل و دری و الی و آزاری بزبان می آید و بمعنی مقدار بزرگ شده اند چنانکه اکر زاعنی و ده برابر اینها کاشته باشند و مسل
 شده باشد کویند و دی شده است و اکر صدر برابر صد وی و اکرسود اکری منای کبد و بربار اینهد خوب است فرد مدن باشد کویند و دی
 کرده است بعنی در هیئت و بعنی اول کلمه ایست که در محل بحسب و حیرت کویند و نیش بفتح اول و ثانی مثلثه بر و ند قهر کل
 سفید را کویند مطلقا خواه بفتح بر و نزد باشد و خواه صدر بکسر اول و بکسر اول هم کشند اند و نیز بکسر اول و سکون ثانی و دال بعنی
 کم باشد که در مقابل بپار است و بعنی کم در برابر پیدا مم است و همچو عضو را نیز کویند ماتند مازد و پوست آنار و امثال آن
 و بمعنی چاره و ملاجع هم کشند اند چنانکه کویند چه و بد کنم بعنی چاره کنم و باین معانی بفتح اول هم کشند اند و بکسر اول و ثانی بجهول هم
 کتابی است آنها باعقاره کفره مند و نیز بکسر اول بر و ند چهار بعنی بده است که کم و ناپیدار ناپید کشند و کم فنا نص و دو راندا
 باشد و بمعنی بجهول هم کویند اطام هم آمده است و در دالم و آزار را نیز کویند و باین معنی بفتح اول هم کشند اند و اصح اینها او بزند اند
 با ایند بثانی بجهول و سیمه دال بالف کشند و فتح نون و سکون کاف بعنی کاری و بجهول هم نایوس است باشد را نایم بزیر طنز
 و در هند وستان ناغه کویند و نیز ستر که بناهی فرشت بر و ند پیشکنام جوانی اسننه مجری و در هشتم کم بیاشد و خوب
 اور آثر بجهان کویند و نیز کن بر و ند دین دیدن چاره جتن و ملاجع کردن باشد و بفتح اول هم آمده است و نیز نیز کن بفتح اول بر و ند
 نیزه بعنی چاره جست و چاره جویند باشد و بکسر اول هم آمده است و نیز نیز کن بفتح اول بر و ند کویند همچو کم کشند
 و ناپید کشند و نقصتا کدن و چاره و ملاجع جتن باشد و نیز بکسر اول بر و ند مهربنی از بر است که از حفظ کردن و خاطر
 نکاه داشتن باشد و بعنی فهم و موش و ادارا هم می است و ناله و فریاد را نیز کویند و نام دی است از مصنفات اکد بیل و بانان
 بجهول بیغفل و احق و کویند و نیز جل بر و ند که را باد کرنده و آموخته را کویند و نیز لغت بر و ند لبلانه هم پدر دارای بینه ای
 و بینه ایچ بر و ند ایچ نام دار و نیست که آرا اکر ترک خواسته و بعنده بفتح کویند و نیز که بفتح اول و براهی فرشت در حقیقی
 کویند که ساق نهاده شده باشد و بزین پن شود ماتند بیانه خریزه و هند راند و با چوب در حشت باکار دود بمحو کرد و مشفق دوا

والمثال آن و^قیش بکراول وسکون ثانی مجھول و زای فارسی معنی خصوص و خالص و ملاص باشد و ^میش
باثالث فارسی بردن بزیش معنی تقدیر و تقدیر باشد و ^قیش کان بفتح ثالث و کاف فارسی بالف کشیده بردن
ردید بان ناسته ملاسکان را کوپند و ^قیش زای مجھول و زای فارسی بردن بهشت معنی پیشاست که فارسی خالص
و ملاص باشد و بالذ و پیعیب و پی آمیش را بترکوبند و ^قیش بکراول وسکون ثانی مجھول و سین پیقطنام مشوق را هن
باشد و بالتفیس تا فیکر که ماند و اراده ایمه سپکوبند چنانچه را می رازام مم خواست و قصه و لیس و رایرس مشهد او ^میش
با سین مجھول بردن کیس معنی پلیر است که مشوق را هن باشد و نام پلیر پیران سرنشک از اسباب هم بوده ^م و کشیده
بردن و معنی پیشاست که جای سیع و بهایم باشد و ^میش کشیده باشیں نقطه دار بردن و معنی پیچیده است و معنی کشیده
و از افسوس آمده است و ^میش بکراول وسکون ثانی معروف و کاف کلمه ایست که چون از چیزی تقریت نهاد کوپند
ربانی مجھول معنی و بیک استعمال کتبد و ان لفظی است عربی و کلمه تزم است معنی ای بیکفت دای نیک و ای خوب و بیخی
کوپند معنی دای است که در وقت ناسف و کف دست برهم سودن کوپند و معنی دیالت هم استعمال کتبد و آن لفظی است عربی
و کلمه عذاب است معنی ای بد محبت و ای زشت و ای زبون و ای بد و ^میش بکراول وسکون ثانی و لام معنی فتح و ظفر
و ضریث وقت یافتن کاری برادرخویش باشد و با هم بافتح اول هم آمده است و بفتح اول در عربی معنی دای باشد و این کله
تبیح و افسوس است و شور و مقتنان دو معنی دارد که ایز کوپند و نام چاهی است در دروزخ و معنی هلال و ملاک هم حکمت اند
و ^میش آن بانی مجھول بردن کلران کاری هم پیشند را کوپند معنی اول و آخر آن کار را بکتبد و میان را بگذارند و این معنی
راد عربی ظفره و بجهنده ناعذر کوپند و ^میش بافتح الام الف و بیون و جم و حرکت غیر معلوم مطلق ملوار را کوپند و میان
بردن جبله معنی صدا را آزاد باشد و فریاد عظیم و شوید و او بلاک در راه کوپند ^میش بردن جم سیم کل را کوپند و ان کلای
که بر پهار مالند بر بالای آن کامکل کتبد و ^میش بردن سین معنی دل و لون باشد عموماً انکور سیاه را کوپند خصوصاً
و ^میش کشیده بکراول بردن و معنی بیند باشد که از دهن است و ^میش دل نکت بکراول و ثانی مجھول و فتح نون و دال ایمید
بالف کشیده بردن بی ناین
و ^میش اول وضم ثانی وسکون را مجھول معنی عروس است که زدن داماد باشد و بکراول هم آمده است

حکمت و هفتم از کتاب های هنر طبع حقیقت ^۲ [هقوت] فوست هستن که کمن ^۱ [کم] و ^۲ [کم] با هفتم ای
لکت و کتابت ^۱ هیا مز لر لک در های هونز با اللف شتمل بر پنجاه و چهار مرکعت و کتابت
های مردمی از حرف نیمی و بیکاب ایمید پنج است و معنی این باشد که مصرا ابن است و اشاره تقریب و تقدیر
هم میش و طباق خود را کوپند و در عربی امر بکردن است چنی بکسر و سغیده دوی مرغ را می کوپند
های بیغی بالای ایمید و غیره تقدیر را مرد و بختانی رسیده بردن تاریخی معنی حقیقی باشد که در مقابل مجازی است
های خت بیشم وال وسکون خای نقطه دار و فوتانی نام نشک است از جمله بیش و پن نیک کتاب زند یعنی نام
نمی است چند نک معنی قسم آمده است های هر و گیش بردن نادر و لیش نام دشی است در زکن اکوپند همیشه و زان
دشت بادی در هنایت تندی می آید چنانکه اسب و شتر را می خلطا از درجه تعبیش های دلیش آنست که جمعی از اسب و زان
دران

دران بازید واقع میشوند ناکاه باستندی هم برسد مریب از درویشان را بجای می اندازد و مدبکر را کم می کنند و هاده بشیش
 هاده بشیش فریاد میکنند ملاک میشویند های قمری بضم ث بوزن پویی از کدایان باشند و درنهایت هماجت
 های قمریات بردن کلام مریان جمع هاده بشیش کدکایان برم باشند و نیز جاعت مردم بیس و پارا کوبند کچو جسد ایان د
 بیاد کان سلاطین ایشان را از سر راه دور کنند های تی بوزن شادی نام سنگ است کوبند مرکان آسنک را با خود دارند
 باز فریاد نکند و بیری مذهب کنند و ارام کبرنده دراه نهانند و پیکان نیز کوبند های تی مریز را کوبند عوماک از پی همتوالی
 بعنی پی در پی در آمد و باشد بازیرو بالا و بهلوی هم در آمد و مردارید و لصل و یاقوت سقنه و امثال آن را کوبند کعدیک رشته
 خصوصاً و کدن و مهرها کردن حیوانات را پیز کنند اند و فضله و انکنند کی انان و حیوانات دیگر را هم میکوبند و بعنی خیروند
 و خاموش و دیوانه هم بنظر آمده است و کوشت کند بله و بد بور اینز کویند و بعنی چهار شترم مبت های تی پا بردن چار پانویی از
 مامی است کوچک رایی بسیار دارد و برشی او خارم مبت و باین معنی مازیام بنظر آمده است که بجای رای پنقطه زای نقطه دار
 و بجای بایی فارسی بایی معلی باشد های تیش بردن خارش بعنی ناش است که از نازیدن و غیر کدن و خود نهان باشد های تی
 بروزه بارونام زن اندروس است و هار و هزاری هم باشت و بعنی ادراوشیها آتش افروختن تا اندروس بفرفع آتش شنا کان آمدی
 و بشیش هار و هفت بکث بادی شدند و آتش را بکشند و اندروس دیگران دیگر را کشند و بد های تی وقت بردن ماروت نام
 یکی از آن دو فرشته است که در چاه بال سر زنی باشند بذاب الی که مثارند اکرکی بسیان چاه بکلب جاده و رواد از تلهم میند
 کوپند این لغت اکچه بجهی است لیکن فارسی بنت های تی وقت فن بفتح ماوسکون نون کنایه از ساخر و سحر کنند های تی
 بردن قارون نام باد و بزرگ موسی است و بعنی نقیب و قاصدم آمده است و فرمادن بمندی و هیئت را پیز کوبند و این لغت بزیجه
 اما فارسی بنت های تی وقت آستانه که در وقت کنایه از نهاد است که فرمایند های تی وقت بکن بعنی زدماندن و هیئت
 شدن باشد چه مارون بعنی فرمادن کاری کنیس و سرکن کش را کوبند و در مندو
 ملال خود خواشد های تی لبکون زای فارسی مریز زبون و دشت و بد باشد و شخص را پیز کوبند که از هیئت بریت جای فرمای
 و خواوش دوالشله باشد و بعنی سرکشند و غیر و محضر هم آمد ماست های تی وقت بازی فارسی بردن بازو بعنی ماز است که هیز
 زبون و دشت و مردم هیران و خواوش و درمانه و هیئت باشد های تی وقت بیلدکن بازی فارسی بردن پاوسیدن بعنی هیران
 شدن و فرمادن باشد های تی وقت بفتح زای فارسی بعنی ماز است که مردم دال و هیران و فرمادن و مریز زبون و دشت
 و هیئت باشد های تیلدکن بازی فارسی بردن باشیدن بعنی کوبتن و کوبیدن و نکوبیدن و نکاه کدن باشد های تی
 بسکون سین پنقطه بعنی دیگر و نیز باشد که بیری اینها کوبند و بخفف مراس هم مبت که زس بیم باشد های تی لبکون کافی است
 زند و بازند بفتح را کوپند های تی لبکون کاف و فتح رای پنقطه شخص را کوبند که در صرف زدن زبانش بیکری باشد و بعنی
 الکن خوانند های تیکلک بالام بردن و بعنی ماکه است که مردم زبان کردند و الکن باشد های تیکلک بردن شاغل از جمله
 هیافت و آزمایش کوش کوبند و بیری زاب المالک و سم الفارغواتد و اهل عمل ازان بفتح سبدناشد های تی بردن مال
 مبل را کوبند زاد و بیه عاره است و بیری قاتله صغار خوانند و بعنی قار و آرام بز آمده است و آن میله را پیز کوبند که بجهه چون
 بازی در دسر میدان از سنک و چیز سارند های تیکلک بردن لاله خرمن ماه را کوبند و آن ملقد و راهه ایست کشیده از بخار بود
 سامه هم برسد چنانکه ماه مرکز آن را بیره میکردد و مردم مفسد و مفت و بد ذات را پیز کوبند و بملحق دنک و لون رام کفشد اند و بعنی

کوشوارام باشد هم بتقریب آمد است دنوع از نهضم کوچ است بناه چرب که بجای فنبل و رستگارها بسوند ها مال بعوزن امال
بین مال است که فرین و نظری و شبید و مانند و مناد این باشند ها مال آن بروزند رامان نام برادر ابراهیم بود و در وقت سوزا
اسنان و بنها سوختند و نام و نهر فرعون هم بود و این لغت نیز عجمی است ها مال و کر بروزند نام آور و لایت شام است و ملائکت
نیز کویند ها مال و لقی بروزند نام آوران بلاد هن را کویند و بعینی لایت شام را کشند اند و بعینی کویند نام لایت است که پدر
سویاده زن که کارس پادشاه ازو لایت بود اما نکفت اند که کلام لایت بود ها مول آن بروزند پادشاه عجمی همراه است که فرق
راه باشد ها مل مل قریب نالث و سکون رای پیتفطه و نای نقطه دار بزان همپلوی امری به غاستن است بعینی بروزند ها مل نضم
هم و سکون نون مخفف مامون است که زمین هموار و دشت سخت باشد که قبول پاران نکند ها مول آن با او بروزند نامدار
بعینی برابر و بیکل طبق و هموار باشد بعینی پیشی و بلندی نداشت باشد و بعینی پیوسته و هموار و همیشک م آمد است ها مول آن
بروزند کا همواره بعینی ماموا است که هموار و بیکل طبق و برابر و همیشک و پیوسته ها مول آن بروزند قابون بعینی دشت و صحراء
زمین هموار خالی از بلندی و پیشی باشد و بعیری پیاع هواتد ها می بروزند جامی سرکشید و همراه مانده را کویند ها می باشند
بروزند آنها مبارا کویند ران که سه زاری باشد که زر ران کشند و بکر کویند ها آن بروزند کان کلیز فنی است بعینی دخل
آکامابدن و ناکید در کاری و امری بکار برد خواه بطریق امری باشد و خواه بعنوان نهی و خواه بخوش طبعی و ظرافت و خواه بقصیده
و حجد و امری بستاب کردن هم میت بعینی بستاب و جلد باش ها آن بروزند کان بزان همپلوی امری بستن باشد بعینی بستین
ها و شیخ بضم وار و سکون شیخ نقطه دار است را کویند مطلقاً بعینی است هر یغیر که باشد و ترجیح متعلق هم میت ها و شیخ
بعینی او و سکون شیخ و تای قرشت بعینی ما و ش باشد کامیت پیغایی است و ترجیح متعلق هم میت بلطف زند و پازند
ها و کن بفتح و او و سکون نون معروف است و کنایه از فوج زنان بعینی موضع جماع ایشان هم میت و بکسر و او بلطف زند و پازند نام کا بول
باشد از جمله بفتح پیچکه بعینی پیچ وقت مبارفی که زردشت قرار داده بوده و تابعاً او سکر دند ها و کن کوبت شخصی را کویند که
بجهة علل ایان و طلب ایان دار و راجز ای معاجین بکوبد و مرک و سیاهی ساز را پیز کویند و کنایه از جماع کشید هم میت ها و شیخ
بروزند و معنی واای است و آن لفظی است که در وقت عددی و المی و آزاری و مصیبیتی بزان راستند ها یا هایی باختلاف دو کا
بال و کشیده و بیایی خطی زده شور و غوغایی مانند زد کان و واقعه دید کان باشد ها یا همیکی بامای بوا و کشیده و بیایی
خطی زده شور و غوغایی ارباب طرب و هم زبان و عروسی باشد برخلاف ما یا اما که شور و غوغای مانند کانت ها و شیخ
ما بینه بروزند آنها و آیینه مخفف هر آنها است که بعینی تاچار و لا علاج و لا بد و بیشک و بید عذر غذاشد هایی هایی بکار
مای بعینی زده زده و جلد جلد و شتاب و تغییل باشد و بعینی ما یا مای هم میت کشور و کریم مصیب زد کان است
ها و شیخی بامای موز بروزند کا بمحیچ بعینی ما یا موسی است کشور و غوغای مانند کانت ها و شیخ
که آکید در شتاب باشد بیایزی قریب هر هایی هم قریب بایی بیکد میشیل بر هفت لغت همیت
بکسر اول بلطف زند و پازند امری که ایشان است بعینی بکذار و بفتح اول و تشدید ثانی و بعیری بعینی از مواب بیلارشدند و دعا
شدند شمشیر و نیز باشد و سضریب هبّات بفتح اول بروزند مفاله فرق سر و نارک سر را کویند هبّد بروزند لکد ماله باشد
که زمین شبار کرده شده را بدان هموار کشند و آن فتحه بزرگ بود و باهن معنی بامای فاسی هم آمد است هبّک بفتح اول و ثانی بعده
خبر چهل و دیم زخم را کویند و بامای فاسی هم آمد است هبّات بروزند نک بعینی کفت دست باشد هبّید بفتح اول و ثانی زان
بخنان

بختان کشیده و بدال زده نخست مظلل را کویند که فریب نه دیاه باشد همچوئن بروزن معنی آنهاست که زیال باشد بیان
 سه مرد که های هوز بایانی فارسی شتمل بر سه لغت همچنان بفتح اول و ثانی بالف کشیده و بکاف زده
 فرق سرفراز سر را کویند را بای ایجاد هم آمده است همچوئن بفتح اول و ثانی بروزن شرط معنی جمله و بهم باشد همچوئن بروزن
 و معنی آنهاست که زیال باشد و باهن معنی بای ایجاد هم آمده است بیان از جمله این که های هوز بای چهل ایجاد
 شتمل بر سه لغت همچوئن بفتح اول و سکون ثانی راست باز کردن چیزی باشد مانند حمل و نیزه و سلوون و امثال آن و راست
 ابتداء چیزی را پنهان کویند بینین و با چشم فارسی هم آمده است همچنان بفتح اول و دوار بروزن سر لیز نام شهریت از مالک خطأ
 که مردم اینجا بجوش صورت و صاحب حقیقی مشهورند و جمع و کوه مردم را پنهان کویند همچند بروزن سهند بر غشت را کویند و آن
 سبزی است مانند اسفناج که در آشها اکنند همچنان بفتح اول و بیون بروزن مردم بیان زند و پازند معنی میدم باشد که از آن
 همچند بفتح اول و بختان بجهول بروزن کشیده بلطف زند و پازند معنی بد مید باشد که امر بدارن است همچنان روزن قبه نام پیر
 فارن بن کاهه است که اور اس هراب و قنیک بایان هر چیز در پایی تلصیل سفید در سبز و ارد بینک زند که کفت و بضم اول معنی خوب
 و نیک و نیک و زیله و خلاصه باشد بیان چهارچیمه که های هوز بای ایجاد شتمل بر هشت لغت و
 کتابت هدک بگ بفتح اول و بای ایجاد و سکون ثانی جانور بیت پر دست و پا و از اعوام خر خدا همکویند خودن آن
 با اشراب بر قان را نافع است هدک مان بفتح اول و سکون ثانی و بهم بالف کشیده و بیون زده معنی اینها است و آن از خود
 باز کفتن و بدل یکی صرف کردن باشد هدک منچ بفتح اول و ثانی و سکون نون و جهم اسب منت باشد همکه بضم اول فتح
 ثانی معنی حق و راست و درست باشد پنادک همراه نامه و باطل و مزه را کویند و معنی فایه هم بنترا آمده است که تقریباً
 باشد هدکی بفتح اول و سکون بختانی معنی دهنده باشد و آن زداعی است که از آب بایان حاصل نمیشود و در عربی چاره ای
 را کویند که بجهد قرایب بگ معظمه فرستاد اعم از شتر و کوسنده هدکی بیکن بروزن مدپنه معنی زپنه پایه باشد که زدن بایان است
 هدک پنهانی کنداش کایه از زری است که بعد از آنکه جمیع از فقر و مساکن راضیات کرده باشند بزم مدپنه باشان دمند
 بیان از شمر که های هوز بای ای بفتح طم شتمل بر شخص و هفت لغت و کتابت همک بفتح اول
 و سکون ثانی کلمه ایت که افاده معنی جوم و مهد همچو مراد مرکن و ماندان و دانه میست که بعد اینکه مهر و پد و غوین آن
 ضرور از دار و آنرا بایان از کنده مذاکندر بلطف بپلوی بعنوان کنند باشد که فاعل است و ترجیح کلام میست و در عربی بمعنی خوش
 و مکروه شمردن و خوب ندانستن باشد و بضم اول معنی از جگار آمدن و تسبیدن باشد و بکسر اول کلمه ایت که شبانان کویند
 رابوی خود خواسته و در عربی نام نه بوده است و که را پنهان کویند که شمن موثر است همچنان بفتح اول و ثانی مشد م بالف
 کشیده ملبه لسان را کویند و آن در ایست معروف و بمعنی آن کابلی باشد و کلوه همکا ملا و نقره را پنهان کویند که در زین و برآف آن
 بکار بند اعم از لجام و سینه بند و غیره و بضم اول معنی تو سیم باشد و در خشیدن را پنهان کویند و معنی آوانه هب باشد مانند آواز
 سیاع و دهوش و باهن معنی بفتح اول هم درست و بکسر اول معنی نور پختن و آواز و صدای فرو رهخت باشد و بفتح نشدن نام
 شهریت در هرات امشهود بجهالت هر لشک بر زدن صفات مجت بلک را کویند بمعنی بلک بخت هنایام شهریت در ملات
 خزان اهله لشک بفتح اول و سکون پنچده نام در میست خاردار و بکسر اول معنی تو سیم باشد و امر بزبسیلان و بهم بدن هم
 میست بعنی بزرس و باهن معنی بفتح اول هم آمده است هر لشک سندیکا ن نایان و سالمان و متقدار ترسند که اول بکم باشد کان

باشد هر آنکه بکسر اول وفتح سین پیتفطه انجه مردم را بدان ترسانند و چویه اینکه کوبنده که در میان راه راعث برپای گشتند
 دصورتهای اچیزهای آن نسب سازند تا جانویان زیان کاری یابند و آزاری پی مختار کوبنده وفتح او لهم درست است
 هر آنکه میشید کن معنی رسیدن و وام کردن باشد هر آنکه بفتح اول وسکون آخر کشیدن نقطه دار است معنی قهقہه و استغفار
 و شکوفه باشد و بتازی بزم اندامن سکهها باشد از برای جنگ کردن و معنی اول بزیادت را می‌نظر آمده است در مقابل هر آن
 آنرا پس صورت هر ایش هر آنکه بروز دن رساید معنی حفیقت و چوکونکی باشد هر آنکه و مر آنکه بکربلایی حمله چه
 ناچارکه علاج نلاید باشد و پیش از عذر غمه را پنهان کوبنده و در عربی عمل کل حال خواسته و معنی ظاهر و دوشن مبتغیر آن است
 در زمینه و ادب می‌ست هر آنکه باست باید ایجاد بودن طهماسب هر لیست از سیارات را کوبنده که آن زعل و مشتری و درین و
 آنکه بزم و عطاره و ماء باشد هر آنکه باای فارسی بروز من است آنها جمع مرباب است که تبارات باشند هر آنکه
 بکسر اول وسکون ثان وفتح ثالث و دال پیتفطه ساکن خادم آتشکده باشد و قاضی کران و آتش پستان را نیز کوبنده وفتح حمله
 و خداوند آتشکده را می‌کنند هر آنکه بفتح اول وسکون ثان وفتح ثالث ونون و کاف فارسی هر دو ساکن که امی است که
 در لیام همراه در میان راعث کندم بهم پرسد و عنوزه دارد کنکره دار مانند غونه لا لدو در درون آن چند راند کندم نارسیده
 بیاشد همودن آن مردم را پیشورد بکردند و اکنکه پیشتر همودن چنون در پوانکی آورد هر آنکه هر آنکه بفتح اول وضم تای قرش
 بروز من می‌وزن معنی صدق است و آن خبر مادون در چیزی باشد چنانکه مقاویت هر چنانچه بروز من می‌باشد اهل معرفت
 نوعی از بادام کوئی است و عربی روغن آزاد بخت المراجیا کوبنده در داشت وقوت باه دهد هرچه و هرچه این
 لفت از توابع است در محل کوبنده کجیعنی موافق و بی اتفاق برخلاف هم کاری کند و هر کجا اخراج دست آبد کند هر آنکه بفتح
 اول ونون وسکون دال ایجاد زرد چویه را کوبنده و عربی هر دو الصفر خواسته هر آنکه باای پیتفطه بروز آنکونه معنی
 پیوست باشد و معنی اول داد و داد هم می‌ست و آن سوئه با دعائی یا اسمای باشد که مریعه بخواست هر آنکه بفتح اول وسکون ثانی
 نهایی پیتفطه از معرفت مرزه است که پیوه و بیاشد و جان را نیز کوبنده در آن جمع شود هر آنکه هر آنکه
 کایه از پیچ کوئی و مرزه کوئی و باده کوئی باشد هر آنکه هر آنکه هر آنکه هر آنکه هر آنکه هر آنکه
 دیگری باید هر آنکه ملایمی بفتح هم بین پیوه و مکوئی و پیچ مکوئی و مرزه کوئی مکن هر آنکه بروز آنکه بعنوان مداد
 و مدد باشد هر آنکه بفتح اول وسکون ثان و سین پیتفطه جوب پوشش خانه را کوبنده هر آنکه آن سسناه را کوبنده
 که مصل است بیک پایه بیان النشر هر آنکه تفعیع بفتح نون وسکون داد و عین موالبد شد را کوبنده که جاده بیان و جلو
 باشد هر آنکه بفتح اول و شین پیتفطه دار و سکون ثان عشق را کوبنده در آن کامی است که برد بخت پیچد و آزاری پیچ
 هر آنکه خواسته هر آنکه بفتح اول و طای حلی و هم بالف کشیده بروز آن هبلوان و آن را بیت کد ریان کندم و چویه بود
 و آزار طیان هم میکوبنده بین قاف ناین و محل و کم و مخلل و کم و مخلل است هر آنکه بفتح اول و معاوی باده بیکه کلام و
 همان بواو کشیده و بین زده بیلت بونان نویی از نسخه است که آزاد بسیزی بکوبنده عالم الیک مانست کوبنده بیک
 شبیش را بکشد هر آنکه بکسر اول و قاف و سکون ثانی و کلام نام دهی و مصدی بوده است در قدیم و نام بکی از سلاطین
 دوم باشد و بعضی کوبنده چنانکه سلاطین دوم را مدراهن نیان تبریز کوبنده بینان قدیم موقیل میکفتند اند و ماین لطف را عدا
 وفتح اول هم آمد و است هر آنکه بفتح اول و قاف و کلام بروز سند و عس بیلت بونان نویی از کاسنی چرخان باشد استغفار
 نامه

نافع است و آز امر قله نیز کویند که بجای سین مای موز باشد هرگز بضم اول و سکون ثان و کاف نارسی اعزو دیغفل و بهوت را
 کویند هرگز کامن با کاف بروزن کهواره دیگر را کویند که از سنت ساخته باشند و دران آش و طعام پزند و چنی دلیل آمن را کویند
 که دران ملواپزند و بعضی کویند آن باشد علاوه از آن را ببعضی دیگر که شاند نیز ملواپزی است و جیوه و یکمیکویند هر چند که دران آش
 پزند مرکاره نتوان کفت و شخصی را نه کشند که بعرا کاری بسد هرگز بکن بفتح اول و کسر کاف نارسی و سکون ثان و زای هوز بمعنی بفتح
 وقت و بفتح زمان باشد و بمعنی همیشه ولازالم آمد است هرگز بکن بکرمه ایکت بفتح معنی بدی و لا از الم اشد چه هرگز بمعنی همیشه
 ولازالم میث هرگز بفتح اول و ثان و هم پیری را کویند که مقابل چون بانت کویند عربیت هرگز میش هرگز بفتح اول و سکون
 ثان و همیم بالف کشیده و بین پنقطه زده امرین را کویند که راه نهادن بدی است و شیطان را هم پیر کویند هرگز میان بفتح اول
 و ضم ثان و همیم بالف کشیده و بین زده قلعه ایکت در حدود مصرف نام پادشاهی بوده در بستان هرگز بضم اول و همیم و سکون
 ثان و زای نقطه دار در آخر یام روز اول است از مریا شمسی نیز است که در این روز سفر کرد و جامد نوپوشیدن و شاید این
 دارن رثام فرشته میث که امور و مصالح روز مریز بازنفلو دارد و نام پیر بعنین بن استند بار و نام پیر انو شیر و ان مهربوغا
 و بمعنی رب الارباب میث هرگز بضم اول و سکون آخر که دال پنقطه باشد بمعنی هر میاست که نام فرشته و نام ستاره
 ستاری و غیره باشد زنام روز پنجه بیز میث با عنبار اینکه آن روز بتری تعلق دارد هرگز میش بضم اول و ثالث و سکون ثان
 و سین پنقطه بمعنی هر میاست که نام فرشته و نام اول مریا شمسی و ستاره ستاری باشد و باعتقاد بیونانیان نام اور هم رسانید و بعضی کویند
 و بعضی کویند نام حکمی بوده در خدمت اسکندر و بعضی دیگر کویند نام شخصی است که ساز بربط را او هم رسانید و بعضی کویند
 سه حکمی کویند که مریه مرس نام دارند یکی اور همیشی و پادشاهی و سکت را ام جمع کرده بود و علوم ریاضی را که حساب و
 هندسه و هنرات باشد او آورد و دیگری مرس با پل است و اوجامع اعداد و حکم بوده و شاکر دست اغوری است و سیم شاکر
 اسفلپوس اول است که صاحب طب رکیمیا او بوده است هرگز میش بازی فرشت در آخر بمعنی هر می داشت که نام روز اول از
 مریا شمسی و ستاره ستاری و غیره باشد هرگز میش بضم اول بروزن پنجه زنام شهریت مشهور هرگز میش بفتح اول بروزن
 که کمی بمعنی مرثی باشد هرگز نهاد بکسر اول و فتح ثان و سکون نون و دال ایعد نام رودخانه ایکت بسیار عظیم در نواحی جهان
 که از آن جز بینناوری و کشی نتوان کذشت هرگز میش بفتح بروز نهاد بکسر ایل و خیث و غیاث و بدکوئی
 بود و بیرون در دل نکامداشتن را نیز کویند هرگز نهاد بازون رواودهای موز و هرگز بجهول بجهول بجهول بجهول
 کوچک تراز نلفل میباشد و بزرگی مایل است و بیوی عود میکند طبیخ دی بول را برآزد و سنت شاند را برآزد هرگز نهاد
 بفتح اول و سکون ثان و نون بخت ایان رسیده و دال ساکن و سین پنقطه بالف کشیده و بوار زده بمعنی بیان فهم نکت و آن
 کنایی باشد در آتاب جهانداری از تصنیفات مد آباد که بجهان اور اولین پیغمبر سید ایضاً بین این همیز
 بمعنی شیخ و چیزی بجز و سپردن باشد چه هر یز مند صاحب نیین را کویند بیفت زند و بازند و بعضی تعین و فرار دادن هم
 چنانکه کویند مواجب نلان را همین هریز کردیم بمعنی نیین کردیم و فرار دادیم هرگز بفتح اول و سکون ثان و عار مردم جماع را
 کویند و در هر چیزی بمعنی زدن باشد هرگز آنکه بظاهرهای موز در آخر بروزن انسانکه بجهانستان را کویند بیوی دارالشفا
 خواهد هرگز نهاد بذن برآزد بمعنی مریانک است که بجهانستان و دارالشفا باشد و بعضی شکنجه هم کشند و نهاد نام کوچی هم
 هرگز میش بفتح اول و ثانی بواز بجهول رسیده و فرقان بواز بجهول دیگر کشیده و هم زده تخم اسبیول است که بز دقتون باشد

هَرَقْتَ بِنْعَ اولِ ثالث وسکون ثانِ رکاف که باع باشد نام خسرو پزی است هَرَقْلَ بَكْسَارَل وسکون ثانی فضم واو لام
 ساکن دانه است میا مش واو راملاک خوانند هَرَقْتَ بِنْعَ اول بوزن سهوم نام هپلوان ولاده است و نام شهر زنان مم مث و بعضی
 کوپند نام شمریست که درین زمان برابع پیکوندش هَرَقْ ملَک باما لام و مرکت مجھول کجا راه را کوپند و آن خاله و شغل کجده است
 که در عن آنرا کرد باشد هَرَقْ تَحْیی بکسر اول و ثالث بختان کشیده منسوب به رات را کوپند و زبان هم بوده است از جمله افت
 زبان فارسی هَرَقْ بضم اول و بفتح ثانی مشدود سوراخ کون را کوپند و مقصود و شستگاه را نیز کشیده اند و کیا ام است که درینها کشیدم
 و جور و بد و غوزه وارد کنکره در مانند غونه خشخاش و دراندرون آن چندان میباشد خود ردن آن بهوش و دیوانکی اورد هَرَقْ
 بر وزن ذربفت بمعنی آرابی باشد مطلقاً در آبیش وزینت زنان را نیز کوپند که آن خناد و سهی و سرخ و سفیداب و سرمه و ندل باشد
 که زورق است و بعضی مفتم غالب کشیده اند که انس سرمه یکچه لب با جامگاه پکار از بخاره کشیده اند هَرَقْ تَحْیی بکسر اول و ثانی بختان
 کشیده نام شمریست از کلاس اکمیرات مشهور است هَرَقْ تَسْ بفتح اول بعنده اغیار میدان زیادی را کوپند هَرَقْ تَسْ
 بفتح اول و ثالث مجھول بوزن وزیر بمعنی کشیده اشد که اعلی کردن است و با ایالث مجھول در عربی بالک کردن سلت و ناخوش اشت
 چیزی را مشتک شدن که اه را کوپند هَرَقْ تَسْ بضم اول و کسر ایالث غیر مشدود بوزن سرین آزان مهیب را کوپند همچو اواز سبیل و
 و هوش و بفتح اول و ثانی مشدود هم کشیده اند هَرَقْ تَسْ بکسر اول و ثانی بوزن غریبو شهر هرات را کوپند هَرَقْ تَسْ بکسر اول و ثانی
 بختان مجھول رسیده و فتح و او منسوب به رات را کوپند و زر خالص و رایح را نیز کشیده اند و زن فامش را هم میکوپند بیان هَرَقْ تَسْ
 هَرَقْ تَسْ هَرَقْ تَسْ بایانگری نقطه ای امر مشتمل بر بدبست و شش لغت و کتابت هَرَقْ تَسْ بفتح اول
 ده سد را کوپند که عربی الف خوانند و بلبل رام کشیده اند که عربان عند لب خوانند و بازی چهارم زدم مث کده مزار باشد
 و درین زمانه او مزار میکوپند هَرَقْ تَسْ بفتح اول و همزه درجهارم و سکون سین پینقطه و بازی فارسی نام تلعداییت اینها
 خراسان هَرَقْ تَسْ پینل و مزار است و سفند در لفظ اول بازی فارسی و مدردم با امانوی انس لاب کوهی است و آنایونانی مولی
 میکوپند و عربی حربل های خوانند که وختن است در سیم و چهارم برصنال ملاکتند از این باشد هَرَقْ تَسْ پین کنایه از
 دریا است چه مرضیه ای از این بتریه آستینی است هَرَقْ تَسْ فشان بفتح اول و همزه و سکون فارشین نقطه بار الف کشیده و بین
 زده درخت نال صحران باشد و آن مانند عشقه بر دعست پیچد و آزم از ارجشان هم میکوپند بمعنی مزار که هَرَقْ تَسْ بوزن هارا
 جمع مزار است بخلاف قیاس و عدد مزار را نیز کوپند که الف باشد و بلبل و عند لب را نیز کشیده اند و بازی چهارم نندام میکوپند که
 دار مزار باشد هَرَقْ تَسْ باوار الف کشیده بلبل را کوپند کشیده ایل باشد و آزم از اراده از میکوپند بازی بخطه دارند از هَرَقْ تَسْ
 بفتح بازی ایمید و سکون زای هون نام تلسا است در کلاس خراسان هَرَقْ تَسْ پیر بکسر زای فارسی و فتح سین پینقطه و سکون رایی فرشتائی
 کیا است در لفظ هَرَقْ تَسْ پیر بازی الف کشیده و فتح بازی ایمید نام است از اینها آن تاب عالتا ب هَرَقْ تَسْ تویی بضم تای
 قوش و سکون و ارویای مطلق چیزیست که باش کشیده کو سفند و غیره می باشد و این از امراض خانم میکوپند و عربی رقانه خوانند هَرَقْ تَسْ
 جَشَان بفتح جم بوزن قطار کشان بمعنی مزار امشانه که از صحران باشد و آن بیار بیند پیشود بعد رفته های چهل و سی و آن
 مزار که ایست چیزیان بمعنی که باشد و خوش آن زیاده بوده دانه هن شود و یجهه ده باعث کرد پوست زخم بکار بند و عربی ریا باز
 کوپند هَرَقْ تَسْ که بفتح جم فارسی و سکون سین نقطه ایار و هم مفتوح علی و دلیل باشد که پیشتر بر پشت آدمی هم برسد و آنرا
 عربی سلطان خوانند هَرَقْ تَسْ رخانه ای ای نقطه دار بوزن اما دعا نچیزی است که باش کشیده کو سفند می باشد و شکنیده ای ای کوپند